

عنوان مقاله:

بررسی شناخت بهداشت روان از منظر نهج البلاغه و نظریه های روان شناسی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

عطیه مقصودی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی

ماهرخ ذبیحی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد الکترونیکی

خلاصه مقاله:

در عصر کنونی که به تعبیر برخی از اندیشمندان، «عصر اضطراب» نامیده شده است، مشکلات بسیاری در باب روح و روان متوجه بشر امروزی شده است، که برای درمان این بیماری و مشکلات، گرچه علم جدید روان شناسی نسخه هایی برای آن پیچیده است اما این درمان ها از آنجایی که بر اساس تجربه در آزمایشگاه ها و نظریه پردازی می باشد، نتوانسته درمان واقعی برای این دردهای جانکاه باشد و فقط در بعضی موارد نقش مسکن را داشته است نه درمان. هدف در این مقاله، نگاهی به نظریه های شناختی و طرح دیدگاه های متنوع موجود در پیدایش و تحول شناخت بهداشت روان از منظر روان شناسی و شناخت در نهج البلاغه است که به تبیین شناختحصولی و حضوری در این رابطه پرداخته است. سوال اینگونه مطرح می شود که چه ابزارهایی وجود دارند که در علم حصولی (دانش تجربی از طریق یادگیری) و علم حضوری (درونگری) بتوانند در بهداشت روان افراد تاثیر گذار باشند؟ در واقع شناخت این ابزارها، گامی است برای دستیابی افراد به آنچه که باید درباره جهان هستی و خود بدانند که در نهج البلاغه، امام علی به طور کامل راجع به شناخت و انواع آن بحث کرده است. در این مقاله از طریق روش تحلیل محتوای نظری، قصد بر این است با نگاهی بر تعاریف و انواع شناخت در نهج البلاغه، به کسب آگاهی در مورد بهترین شناخت برسیم و بتوانیم از آن در زندگی عملی خود استفاده کنیم.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، روان شناسی، بهداشت روان، شناخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140802>

